נה א ב מיי פ"ט מהלי

מאכלות אסורות הלי מ י סמג לאוין קמא טוש"ע י"ד סי לב סעיף

ב: בר ג מייי שם הלכה ח

מוש"ע שם סעיף א:

שימה מקובצת

לאסור את כל הקדירה [ל

קאמר דכיון דנאסרה החתיכה עצמה:

רבינו נרשום

החת איזורו מוכיח טליו

כלומר הא קא חזינן דלית

ליה המיינה ומדהמיינה

מנחא בביתיה דליתיה

חלוק אחר: טיפת חלב

שופלה על חחירה רו׳

שנפלה על חותיכה כדי כלומר הקדירה של בשר היתה אצל האור והיתה

מבשלת ונפלה טיפת חלב על חתיכה של בשר בקדירה: ש"מ

. טעמו ולא ממשו בעלמא

סכפוריא מפטר בכימא. [דאורייתא] כגון ירך שנתבשל בה גיד הנשה

ושאר איסורין כגון נבלה שבישלה עם בשר טהור

דהוא בנותן טעם: מבשר

...... בחלב מ"ט לא גמרינן

חדושו דאי זה בפ״ע וזה

בפ"ע מותר ואם נתבשל

בישול אסרה תורה. כלומר ומהו דרך בישול דכל דבר שמתבשל בקדירה דרכו

ליתן טעם והאי נמי לא

אסרה תורה אלא דרך

בישול: אמר רב כיון שנתן

. טעם באותה חתיכה כו'.

. טעם בכל הקדירה כולה.

אלא כיון שנותן טעם

רחחיכה אחח כו׳: כל

כלומר מין ומינו זהו . חחיכה שופל עליה החלר

זהו הרוטב. כלומר דכיון

. דחלב אינו נותז טעם אלא

: הרוטב רבה עליו ומבטלו

הכא במאי עסקינן ברוטב עבה כלומר דדמי כבשר ואינו דומה כמי שאינו

מינו: ומאי קסבר אפשר לסוחטו כו' כלומר מאי קסבר רב אי קסבר אף

על חתיכה כיון שנסחט

ממנו כשרותח מירתח

החתיכה דליכא לאיסורא

בעיניה אמאי חתיכה נעשית נבילה ואי סלקא

דעתך אפשר לסוחטו אסור כלומר אע״פ

פי שנפלה חלב

מין ומינו ודבר אחר

כלומר לא צריך

בשר בחלב אסור:

רחידוש הוא. כלומר מז

 לעיל
דף ק., ג) מנחות כג. לעיל
ק., ג) שייך לעיל, ה) ע״כ, ו) ושמות כנ. שם לד. דברים יד], ז) [במדבר ו], מ) [לרבות עליהן ולבטלן רש"שו. **ט**) ול"ה אם ישו.

הנהות הכ"ח

רש"י ד"ה אמר רב (**ה**) יכו׳ באותה חתיכה אסור לאסור כל הקדירה קאמר דכיון: (3) ד"ה לימא וכו׳ כמי שאינו מועיל: (ג) תום' ד"ה אפשר וכו' מוחרת גם החחיכה:

מוסף רש"י

. איזורו מוכיח עליו. דמי שאין לו אלא חלוק אחד פושטו ומתעטף במקטרינו יחוגרו באיזורו ועומד ומכבס החלוק ומודיע לכל שאין לו אלא חלוק אחד (מו"ק יד.). כל שהוא מין ומינו. כגון נכלה תבלין ורוטב, מינו דהיתר אינו מבטלו לאיסור ולא מוסיפו, אלא סלקהו כמי שאינו בקדירה זו ונשארו והרוטב ובטלה הנבלה

ד) כל הסריקין אסורין. לענין מלות דפסח תנא [פסחים לו.] אין עושין סריקין המלויירין בפסח מפני שהאשה שוהה עליהן ומחמלתן ונחתום אחד ובייתום שמו היה לו דפום אחד מלוייר והיה מושיב לתוכו את הסרים והוא מאוייר מיד אמר להם אפשר יעשנה בדפוס ויהבענה מחיכה לבטל הטיפה ולא בשאר חחיכות משום דחלב מפעפע על כל

מיד אמרו לו א"כ יאמרו כל הסריקין אסורין וסריקי בייתוס מותרין. והכא נמי יאמרו כל האחין אסורין ואלו מותריום: איזורו מוכיה עליו. האיזור תמיד הוא קבוע בחלוקו וכשהוא פושט חלוקו ולובש חלוק אחר נוטל האיור מוה וקובעו בוה ווה שאיו לו אחר מכבסו עם איזורו והרואה כשהוא מכבסו ואיזורו עמו יודע שאין לו חלוק אחר ולכך התירו לו חכמים: בותבי' טיפת חלב שנפלה על החתיכה. בתוך הקדירה על אחת מן החתיכות ולא הגים את הקדירה ולא נחלק טעם הטיפה אלא לאוחה חתיכה בלבד: אם יש בה בנותן טעם בחותה חתיכה. כלומר שחין בחותה חתיכה לבדה ששים לבטל הטיפה מיד נאסרת החתיכה. ובשאר חתיכות דקדרה לא איירי תנא דמתני׳ ובגמרא פליגי בה אם חוזרת אותה חתיכה ואוסרתן או לאו: ניער את הקדרה. הגים בה מיד קודם שקבלה החתיכה טעם מן הטיפה דהשתא נתערבה הטיפה בכולן: אם יש בה בנ"ט באותה קדרה. כלומר אין כח בטיפה לאסור כולן אא״כ יש בנ״ט ליתן בכל הקדרה: גבו' אמר אביי טעמו ולא ממשו בעלמה דחורייתה. הה דחסרינן בכל איסורין משנחנו טעם בהיתר אע"פ שאין אוכל ממש כגון סילק האיסור ואין כאן אלא טעמו דאורייתא היא דגמרינן מבשר בחלב דאסריה רחמנא באכילה כדגמרינן לקמן (דף קטו:) מלא תבשל שלשה פעמים האמורים בתורהי ואע"ג דכי מסלק זה מחוך זה לאחר בשולו אין כאן אלא הטעם ומיניה גמרינן לכל איסורין מותר ואי סלקא דעתך אפשר לסוחטו אסור במה מלינו: דאי ס"ד. בכל שאר

איסורין טעמו דרבנן היא דלא גמרינן להו מבשר בחלב: מ"ט לא גמרינן מיניה משום דחדוש הוא. דשניהם מין היתר זה לבדו וזה לבדו וכשנחערבו נאסרו ועוד שדרך בשול נאסרו בלא אכילה הילכך לא גמרינן חומרא מינייהו: אי חדוש הוא. אמאי התני מתני׳ דבעיא טעמא בלא נותן טעם נמי אסור דהא חדושא חדים ביה רחמנא ואפי׳ כל דהו דהא בשר בחלב הוא אלא ש"מ לאו חדושא דאהכי קפיד רחמנא דומיא דכלאי הכרם דמתסרי נמי משום כלאי תערובת דכיון דלאו חדוש הוא גמרינן ליה (לעיל דף נח.) מזרוע בשלהי) דמישתרי כל כמה דליכא טעמא: אמר ליה רבא. לעולם אימא לך חדוש הוא ודקאמרת אע"ג דליכא טעמא ליתסר דהא ליכא למגמריה מזרוע בשלה על כרחך בגופיה גלי קרא דבעינן טעמא מדלא אסרתו תורה אלא דרך בשול שאסר הבשר להתבשל בחלב ואין לך כגון זו שלא יתן טעם: אמר

רב. הא דתנן במתניתין אם יש בנותן טעם באותה חתיכה (א) לאסור

כל הסריקין אסורין וסריקי בייתום מותרין התם הא אמר מר בר רב אשי איזורו מוכיח עליו: **כותני'** "מיפת חלב שנפלה על החתיכה אם יש בה בנותן מעם באותה חתיכה אמור בניער את הקדרה אם יש בה בנותן מעם באותה קדרה אסור: גמ' אמר אביי מעמו ולא ממשו בעלמא דאורייתא דאי סלקא דעתך דרבנן מבשר בחלב מאי מעמא לא גמרינן דחדוש הוא אי חדוש הוא אף על גב דליכא נותן טעם נמי אמר ליה רבא ידרך בשול אמרה תורה אמר רב יכיון שנתן מעם בחתיכה חתיכה עצמה נעשית נבלה ואוסרת כל החתיכות כולן מפני שהן מינה אמר ליה מר זומרא בריה דרב מרי לרבינא מכדי רב כמאן אמר לשמעתיה כרבי יהודה דאמר מין במינו לא במיל לימא פליגא אדרבא יהאמר רבא קסבר רבי יהודה כל שהוא מין ומינו ודבר אחר סלק את מינו כמי שאינו ושאינו מינו רבה עליו ומבמלו אמר ליה אי דנפל ברומב רכה הכי נמי הכא במאי עסקינן דנפל ברומב עבה ומאי קסבר אי קסבר אפשר לסוחמו מותר חתיכה אמאי נעשית נבלה אלא קסבר אפשר לסוחטו אסור דאיתמר רב ורבי חנינא ורבי יוחנז , דאמרי אפשר לסוחטו אסור שמואל ורבי שמעון בר רבי וריש לקיש דאמרי אפשר לסוחמו מותר וסבר רב אפשר לסוחמו אסור והאיתמר כזית בשר שנפל לתוך יורה של חלב אמר רב יבשר אסור וחלב

דנפקא ליה לאביי טעם כעיקר מבשר בחלב ואילו בפ' אלו עוברין (פסחים דף מד:) ובפ' ג' מינין (מיר דף לו.) פליגי ר׳ עקיבא ורבנן למר נפקא ליה טעם כעיקר ממשרת ולמר מגיעולי עובדי כוכבים ואביי דאיירי בההיא סוגיא משמע דידע לההיא ברייתא וי"ל דאביי קבלה מרבא שדחה לו וחזר בו:

החתיכה ואין מפעפע מחתיכה לחברתה

אלא ע"י ניעור וכסוי כדאמרינן בגמ׳

אילימא לא ניער כלל אמאי כל החתיכות

אסורות מיבלע בלע מפלט לא פליט:

מבשך בחלב מ"ם לא גמרינן

בו'. וא"ת דהכא משמע

מיפת חלב שנפלה על חתיכת כשר אם יש בנותן מעם באותה

כדאמרינן בפ' גיד הנשה (לעיל דף זו:) ש ולכך משערינן באותה

חתיבה. נאסרת כשהחתיכה כולה חוץ לרוטב איירי

דחדוש הוא. פי׳ בקונטרם דשניהן מין היתר זה

לבדו וזה לבדו וכשנתערבו נאסרין וטעם זה לא קאמר באלו עוברין (פסחים קף מד:) ובפ' ג' מינים (נזיר דף לז.) דהא כלאים נמי הכי הוו ומסיה דהיינו חדושו דאי חרו ליה כוליה יומא בחלבא שרי אע"ג שנבלע החלב בבשר אע"פ שהוא לוכן לפי שהוא ללול והבשר שוהה

בתוכו וכי בשיל ליה אסור: אמר תורה. דרך כשול אסרה תורה. דיחוים בעלמה הוה דמהכה ליכא למילף אבל טעם כעיקר הוי דאורייתא כדפי׳ י (בקונטרס) פ׳ גיד הנשה (לעיל דף נח: ד"ה רבא):

דאמר רכא קסכר רכי יהודה בו'. פי' בקונטרס דאמר רבא בפ' גיד הנשה (שם דף ק:) ואין לשון זה שם אבל בפ' הקומץ רבה (מנחות דף כג. ושם ד"ה אמר) איתיה גבי רבי יהודה אומר מנחת כהנים כמנחת כהן . משיח כו' ומדרבא דאמר הכי בפ' גיד הנשה (לעיל דף ק:) אליבא דרב לא בעי לאקשויי הכא דרב אדרב דאיכא

לשנויי כדמשני אביי התם כשקדם וסלקו אבל בההיא דהקומן רבה (מנחות דף כב.) ליכא טעמא אחרינא לרבי יהודה אלא כמו שמפרש רבא ולהכי פריך שפיר מינה וא"ת אמאי לא פריך מדרבי יהודה גופיה דלקמן קאמר רבי יהודה בברייתא האי לישנא גופיה דקאמר רב הכא אדרבא דמפרש טעמא דרבי יהודה וי"ל דלא שמיע ליה ברייתא כי היכי דלא שמיע ליה לרב דאי ידע ליה רב לא הוה ליה למימר אלא הלכה כרבי יהודה ותו לא ועוד י"ל דברייתא דרבי יהודה משמע שפיר דאין ברוטב ששים לבטל החתיכה מדאמור רבנן עד שתחן טעם ברוטב ובחתיכות משמע דליכא ברוטב לחודיה כדי לבטל: אפשר לסוחמו מותר. פי׳ דיעבד אי נסחט האיסור ונתבטל מותרת (ג) עם החתיכה שכבר נאסרת אבל לכתחלה אין מבטלין איסור כדפירש בקונטרס:

אמאי

את כל הקדרהא דכיון דנאסרה החתיכה היא עצמה כולה נעשית איסור ואוסרת כל החתיכות כולן ואפילו יש בהן כדי לבטל החתיכה כולה נאסרות כולן: **מפני שהן מינה.** ורב סבר לה כרבי יהודה דאמר מין במינו לא בטיל: לימא פליגא אדרבא דאמר. בפ' גיד הנשה (נעיל דף ק:) קסבר רבי יהודה כל מין ומינו ודבר אחר שעם מינו כלומר מין דאיסור שנתערב עם מינו ובשאינו מינו דהיתר סלק את מינו דהיתר כמי (ם) שאינו מועיל לא לבטלו לאיסור דמין במינו לא בטיל ולא חוספת הוא נוסף עליו להיות שניהם איסור ולא יוכל מין האחר לרבות עליו ולבטלום אלא סלקהו כאילו אינו כאן וירבה שאינו מינו של היתר על האיסור ויבטלנו והכא נמי יש כאן רוטב שיוכל לבטל את כל החתיכה הנאסרת ואמאי אוסרת: ברוטב עבה. דק דק של בשר ושומן דכוליה מין בשר הוא: ומאי קסבר. רב באפשר לסוחטו באיסור שנבלע בהיתר ונתן בו טעם ואסרו וחזר ובישל ההיתר הזה עם היתר אחר שאפשר האיסור הגבלע בזה ליסחט ממנו וליחלק בהיתר האחרון ואין בו כשיעור לאסור את האחרון: **אי קסבר**. הותר גם הראשון מפני שנפלט האיסור ממנו ולכתחלה הוא דאסור שאין מבטלין איסור לכתחלה ומיהו דיעבד שרי לאכול אף הראשון: **אמאי חחיכה נעשה נבלה**. הא אפשר היא ליסחט ממנה וליחלק לאחרים שלא קבלו ממנה כלום ואין לנו לאסור עד שיתן החלב טעם בכולן דליכא למימר אפשר ליסחט מזה וליבלע בזה שהרי כולן שוין בטעמו ואיזה תחיר ואיזה מאסור: אלא קסבר. משנאסרה החתיכה שוב אין לה היתר בסחיטה ואשמועינן אף ההיתר שבה נעשה איסור להיות כאן שיעור גדול לאסור אחרים הרבה: מותר. אף הראשון שנאסר: נשר אסור. שנתן החלב טעם בו:

מלב